

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 423

гр. Стара Загора, 22.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Въззивно частно гражданско дело № 20235500500237 по описа за 2023 година

Производството е на осн. чл.274-279 от ГПК във вр. с чл.2, ал.1 от ЗОДОВ.

Въззивното ч.гр.дело е образувано по постъпила в законния 1- седмичен срок по чл.275, ал.1 от ГПК Частната жалба вх.№ 2119/15.02.2023г. от ищеца-пълнолетния български гражданин П. П. В. /в момента в Затвора- С.З./, против изцяло негативното за него постановено в з.з. Определение № 352/06.02.2023г. по гр.д.№ 351/2023г. по описа на РС- С.З., с което му е била върната цялата Искова молба вх.№ 1908/24.01.2023г. в РС- С.З. и е било прекратено изцяло производството по делото с аргумента, че исковите му претенции по чл.2, ал.1 от ЗОДОВ били процесуално недопустими, понеже били насочени против неперсонифициран правен субект, какъвто е посочения от ищеца ответник Районна прокуратура- гр.Я. и против ненадлежен ответник- поименно посочен прокурор Х.Д. от същата, както и че не е посочил ясно по кои конкретни искове претендира по 3 500 лв. парични обезщетения за причинени му неимуществени вреди. Счита, че тези изводи на РС били неправилни и незаконосъобразни, поради което моли атакуваното от него Определение да бъде отменено, и делото да бъде върнато на РС за продължаване съдопроизводството по него.

По делото няма проведена процедура по чл.276, ал.1 от ГПК.

Въззивният ОС- С.З., след като обсъди направените в ч.жалба оплаквания, като анализира мотивите на атакуваното Определение, представените пред РС с ИМ писмени доказателства, и провери допустимостта и основателността ѝ, намери за установено следното :

Ч.жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния 1-

седмичен срок за обжалване по чл.175, ал.1 от ГПК, от лице- ищец, което има правен интерес от обжалването на това изцяло негативно за него първоинстанционно Определение и ч.жалба отговаря на формалните законови условия по чл.275, ал.2 от ГПК. Поради което въззивният ОС- С.З. следва да се произнесе по същността на направените в нея оплаквания.

Видно от исковата и допълнителната искова молби, първият обективно иск е предявен срещу публично- правния субект РП- гр.Я., а вторият обективно съединен иск е предявен лично срещу пълнолетния български гражданин- прокурора Х.Д. от РП- гр.Я.,

Съгласно мотивите на цялостно атакуваното изцяло прекратително първоинстанционно Определение, в това съдебно производство съдът е само арбитър между страните, а не страна по висящия съдебен спор. Поради което доводите на РС са неправилни, неотнормирани към конкретния казус по делото и незаконосъобразни, тъй като в конкретния случай с уточняващата си Молба вх.№ 6013/09.03.2023г. ищецът се е опитал да отстрани повечето от констатираните и указани му от РС първоначални нередовности в Исковата молба и в приложения към нея, който съд със свое постановено в з.з. Определение № 671/10.03.2023г. дори е освободил ищеца от внасянето на дължимите ДТ по делото, включително и от първоначалната такава ДТ- 10 лв. по приходната сметка на РС- С.З. и от последващата такава ДТ- 15 лв. по приходната сметка на ОС- С.З. за разглеждане на процесната ч.жалба, в обслужващите съдилищата банки.

Останали са неизпълнени от ищеца няколко задължителни указанията на първоинстанционния съд. Първите са да насочи иска си против надлежния правосубектен ответник Прокуратурата на Република България- С., доколкото Районна прокуратура- Я./и всички прокуратура в страната/ действително не са отделни правни субекти съгласно чл.137 от ЗСВ и само Прокуратурата на Република България има самостоятелна правосубектност като юридическо лице и съответно само тя е процесуално правоспособна да бъде страна в исковото производство, съответно нямат такава процесуална правоспособност нейните отделни структурни звена, каквото структурно звено е РП- гр.Я.. И след като структурните звена на ПРБ не са самостоятелни правни субекти, то липсва абсолютна процесуална предпоставка за правото на иск, налице е ненадлежен правен ответник в лицето на първия сочен такъв/РП- Я./, другата спомената прокуратура /Специализираната прокуратура- С./ вече не съществува в правния мир и производството се явява процесуално недопустимо спрямо посочения от ищеца първи ответник РП- гр.Я.. Втората е, че са налице неуточнени искови претенции от по 3 500 лв. за всяко едно от нанесените на ищеца неимуществени вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл.60а, ал.1 от ЗСВ, като те не са конкретно, ясно и недвусмислено посочени и срещу кого са насочени. Третата е, че ищецът не сочи какви точно

неимуществени вреди претендира да е претърпял по вид, продължителност, интензитет и проявление против ответната страна. Четвъртата е, че не сочи никакви доказателства и не представя никакви такива по делото. И петата е, че не сочи своя банкова сметка или друг начин на заплащане на евентуално присъдените му в бъдеще иски суми по делото. Предвид което в тази му част атакуваното изцяло прекратително Определение на РС- С.З. се явява неоснователно и необосновано, и следва да бъде частично отменено, като делото се върне обратно на първоинстанционния съд за допълнително обездвижване на Исковата молба, с ново даване на задължителни указания до ищеца в нов последен 1- седмичен срок да отстрани горепосочените първоначални и последващи нередовности в Исковата си молба, в уточняващата си Молба и в приложенията към тях, съгласно по-гореизложените мотиви на настоящата въззивна съдебна инстанция. В тази му част настоящото въззивно съдебно Определение не прегражда хода на делото, не съдържа отказ и не подлежи на по-нататъшно касационно обжалване пред ВКС- гр.С..

По отношение на втория ответник по Исковата молба, за който се твърди за осъществени от него неправомерни действия, изразяващи се в неприключване на прокурорска преписка в разумен срок, с което били нанесени неимуществени вреди на ищеца. Но претендираните по реда на специалния закон/чл.2 от ЗОДОВ/ вреди от евентуални служебни действия на втория ответник прокурор Д. от РП- Я. са процесуално недопустими, тъй като съгласно императивната норма на чл.132, ал.1 от Конституцията на Р.България/КРБ/, при осъществяване на съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното не представлява умишлено престъпление от общ характер по смисъла на НК. Поради наличието на функционален имунитет, който е част от правния статут на магистрата в България, липсва пасивна процесуална легитимация на втория ответник/пълнолетния български гражданин/-прокурор Д. от РП- Я. по предявения иск по чл.2, ал.1 от ЗОДОВ, обуславящ цялостната процесуална недопустимост на исковото производство спрямо него. Поради което в тази му част атакуваното първоинстанционно Определение се явява мотивирано, законосъобразно и правилно, и следва да се потвърди, ведно със законните последици от това.

След влизане в законна сила на това въззивно Определение, делата да се върнат по опис обратно на РС- С.З. за продължаване на съдопроизводството по отношение на първия иск против органите на ПРБ- С., със законните последици от това.

Ето защо водим от горните мотиви и на осн. чл.274-279 от ГПК във вр. с чл.2, ал.1 от ЗОДОВ и чл.60а, ал.1 от ЗСВ, въззивният ОС- С.З.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ частично постановено в з.з. Определение № 352/06.02.2023г. по гр.д.№ 351/2023г. по описа на РС- С.З., с което е била върната цялата Искова молба вх.№ 1908/24.01.2023г. в РС- С.З. на ищеца П. П. В.- ЕГН ***** /в момента пребиваващ в Затвора- С.З./ и е било прекратено изцяло производството по гр.д.№ 351/2023г. по описа на РС- С.З. в частта му относно първия ответник- органите на прокуратурата в лицето на РП- гр.Я..

ВРЪЩА гр.д.№ 351/2023г. обратно на РС- С.З. за продължаване на съдопроизводствените действия по спора, с даването на задължителни указания за оставяне отново „без движение“ Исковата молба на П. П. В./в момента пребиваващ в Затвора- С.З./ с указване на ищеца повторно да отстрани първоначалните нередовности в нея, като :

1.Насочи иска си срещу надлежния пасивно- легитимиран правен субект Прокуратура на Република България/ПРБ/- гр.С..

2.Посочи точно, недвусмислено и ясно :

а/исковите си претенции от по 3 500 лв. за всяко едно от претендираните за нанесени му неимуществени вреди по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл.60а, ал.1 от ЗСВ, за какви действия или бездействия на кои органи и длъжностни лица са.

б/какви точно неимуществени вреди претендира да е претърпял по вид, продължителност, интензитет и проявление.

в/доказателства си и ги представи по делото.

г/банкова сметка или друг начин на заплащане на евентуално присъдените му в бъдеще искиви суми по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази му част не подлежи на обжалване пред по-горен съд.

ПОТВЪРЖДАВА частично постановено в з.з. Определение № 352/06.02.2023г. по гр.д.№ 351/2023г. по описа на РС- С.З. в останалата му част, с което е била върната Исковата молба вх.№ 1908/24.01.2023г. в РС- С.З. на ищеца П. П. В.- ЕГН ***** /в момента пребиваващ в Затвора- С.З./ против втория ответник- прокурора Х.Д. от РП- Я.,

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази му част може да се обжалва в 1- седмичен срок от връчването му на страните, чрез ОС- С.З. пред ВКС- С..

РАЗПОРЕЖДА на Гражданското деловодство „Приключени въззивни

граждански дела“ на ОС- С.З., след влизане в законна сила на това въззивно Определение, делата да се върнат по опис обратно на РС- С.З. за продължаване на съдопроизводството по отношение на първия иск против органите на ПРБ- С..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____